

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou LL.M. v právní věci žalobce **P.P.**, bytem ■■■, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2015, č. j. OD 1265/15-3/67.1/15416/Rg,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 2. 12. 2015, č. j. OD 1265/15-3/67.1/15416/Rg, s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru dopravy a občanskoprávních agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 24. 9. 2015, č. j. MUCL/73556/2015. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 14. 6. 2015 v 15:35 hodin řídil mimo obec na silnici č. II/262 mezi obcí Dobranov a Česká Lípa motorové vozidlo tovární značky ■■■, registrační značky ■■■, nedovolenou rychlostí. Silničním laserovým rychloměrem PolCam PC 2006 mu byla Policií České republiky naměřena rychlost jízdy 155 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši +/- 3 %, při rychlosti nad 100 km/hod., byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 150 km/hod. Nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou zvláštním právním předpisem v povolené maximální rychlosti 90 km/hod tak překročil o více než 60 km/hod., čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), a § 125c odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a podle § 11 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona a § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel

na dobu 6 měsíců. Zároveň mu byla podle § 179 odst. 1 přestupkového zákona uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení částkou 1 000 Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav věci. Zdůrazňoval, že má ve střídavé péči nezletilého syna, kterého musí dle rozhodnutí soudu osobně vyzvedávat v konkrétní danou dobu v Děčíně. Žalovanému vytýkal, že jeho složitou osobní situaci při ukládání trestu nijak nezohlednil. Výkon trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců by žalobci znemožnil styk se synem, neboť pokud jej má přebírat v Děčíně v konkrétní danou dobu, a s matkou není možná dohoda o jiném čase či způsobu předání syna, není žalobce při dopravě veřejnými dopravními prostředky schopen tuto podmínku dodržet. Žalobce se dále dovolával práva na spravedlivý proces a namítal, že žalovaný ve věci rozhodl, aniž by ji projednal a umožnil žalobci se k věci podrobněji vyjádřit. Žalobce proto navrhoval, aby soud změnil napadené rozhodnutí žalovaného tak, že se od trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců upouští.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že skutkový stav věci byl dostatečně zjištěn v řízení před správním orgánem prvního stupně, důkazy byly oběma správními orgány hodnoceny v jejich vzájemné souvislosti a bylo přihlédnuto ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, proto byly také sankce uloženy v nejnižší možné výši pro daný přestupek. Ani procesní práva žalobce nebyla dle žalovaného v průběhu řízení porušena, když jeho přestupkové jednání bylo projednáno při ústním jednání dne 24. 9. 2015 za přítomnosti žalobce před správním orgánem prvního stupně. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že obtížnou životní situaci žalobce chápe, ale za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu lze uložit dle § 125c odst. 4 písm. d) téhož zákona pokutu ve výši od 5 000 Kč do 10 000 Kč a podle § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu všech motorových vozidel na dobu od 6 měsíců do 1 roku. Žalobci byla uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel v nejnižší možné výši a ani správní orgán druhého stupně není oprávněn snížit ji pod zákonem stanovené minimum. Žalovaný současně zdůraznil, že dle § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu nelze od uložení sankce upustit.

Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Zdejší soud žalobcovým námitkám nepřisvědčil. Přestupek byl s žalovaným projednán při ústním jednání dne 24. 9. 2015, při němž proběhlo řádné dokazování, a žalobce se k věci také vyjádřil.

Žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě nepopíral spáchání přestupku popsaneho ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Správním orgánům však vytýkal, že při ukládání trestu nepřihlédli k jeho složité osobní situaci, zejména k faktu, že výkonem trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců bude žalobci znemožněn styk s nezletilým synem, kterého má ve střídavé péči a dle

rozhodnutí soudu ho přebírá a předává v Děčíně.

K této žalobní námitce lze pouze zopakovat, že za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, ve znění platném pro projednávanou, věc lze uložit dle § 125c odst. 4 písm. d) téhož zákona pokutu ve výši od 5 000 Kč do 10 000 Kč a podle § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu všech motorových vozidel na dobu od 6 měsíců do 1 roku. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Nižší sankci správní orgán prvního stupně ani žalovaný žalobci uložit nemohl. Dle § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu nelze od uložení sankce podle odstavců 4 až 7, s výjimkou odstavce 6 písm. a), v rozhodnutí o přestupku upustit.

Upuštění od uloženého trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců se žalobce domáhá i před soudem.

Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle [odstavce 1](#), ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

Uvedené ustanovení tak zakládá moderační právo soudu pro případ uložení zjevně nepřiměřeného trestu na návrh žalobce. *Smyslem a účelem moderace pak není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23, publ. Sb. NSS 2672/2012).

Soud tak v rámci moderačního práva zkoumá, zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu, tedy zda a jak bylo přihlédnuto ke všem specifickým konkrétního případu a zda byl v rámci zákonné trestní sankce vybrán pro pachatele takový druh trestu a v té výměře, která splní účel trestu a není zjevně nepřiměřená.

Moderační právo soudu, jež je obecně vnímáno spíše jako výjimečný institut, má místo toliko tam, kde jde o postih zjevně nepřiměřený. O zjevnou nepřiměřenost se s v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu jedná pouze tehdy, pokud má kvalitu nezákonnosti, tj. v případě, že by správní orgán vybočil ze zákonných mantinelů při ukládání pokuty, jeho hodnocení kritérií pro uložení pokuty by postrádalo logiku, správní orgán by nevzal do úvahy všechna zákonná kritéria, uložena pokuta by byla likvidační apod. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36). Zároveň o zjevně nepřiměřenou výši sankce se nejedná v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, sp. zn. 6 A 96/2000, publ. pod č. 225/2004 Sb. NSS).

Krajský soud v daném případě neshledal, že by byl důvod pro uplatnění tohoto institutu dán. Trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel byl žalobci v daném případě stanoven na nejnižší možnou dobu.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce i žalovaný s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání souhlasili.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 14. října 2016

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
samosoudkyně